

Fakta případu

Stěžovatelce se v červenci 2008 narodilo dítě. Dne 21. srpna 2008 bylo v nemocnici zjištěno, že dítě trpí rozsáhlým krvácením do mozku, a proto bylo hospitalizováno. Lékař vyslovil podezření, že s dítětem bylo špatně zacházeno, o čemž dne 25. srpna 2008 informoval orgán péče o dítě. Téhož dne orgán péče o dítě rozhodl o okamžitém předběžném svěřením dítěte do ústavní výchovy. Rozhodnutí bylo potvrzeno soudem dne 2. září 2008; stěžovatelka se neodvolala. Rozsudkem z října 2008, který v březnu 2009 potvrdil odvolací soud, bylo dítě svěřeno do ústavní výchovy. Soud se opřel o lékařskou zprávu, ze které vyplývalo, že dítě trpělo syndromem třeseného dítěte (shaken baby syndrom), jehož následkem bylo závažné poranění mozku a trvalé psychické a fyzické postižení. Soud shledal, že zranění bylo dítěti způsobeno v době, kdy bylo v péči rodičů.

V mezidobí, dne 19. září 2008, bylo dítě spolu s rodiči převezeno z nemocnice do pečovatelského domu. Cílem tohoto opatření bylo ochránit dítě a zároveň vyhodnotit schopnosti rodičů pečovat o dítě. V posudku z prosince 2008 bylo stanoveno, že dítě bylo pro matku objektem, nikoli subjektem péče s jeho vlastními právy. V prosinci 2008 bylo zastaveno trestní stíhání rodičů, jelikož se nepodařilo prokázat týrání dítěte. V září 2009 bylo dítě svěřeno do náhradní rodinné péče manželskému páru.

V únoru 2010 stěžovatelka, v té době již rozvedená, podala orgánu péče o dítě žádost o ukončení náhradní rodinné péče o její dítě. Orgán péče o dítě měl k dispozici lékařskou zprávu specialisty na syndrom třeseného dítěte, který uvedl, že dítě tímto syndromem trpělo, život dítěte byl ohrožen, když s ním bylo třeseno, a že bude potřebovat doživotní péči. Konečně uvedl, že bez ohledu na to, který z rodičů způsobil dítěti zranění, druhý rodič dítě neochránil. V březnu 2010 byla žádost stěžovatelky zamítnuta. Stěžovatelka se obrátila na soud s tím, že se o dítě umí postarat a že zranění bylo dítěti způsobeno personálem nemocnice. Soud její návrh v srpnu 2010 zamítl s tím, že tvrzení stěžovatelky bylo spekulativní, že dítě navázalo vztahy s náhradními rodiči a že s dítětem bylo špatně zacházeno, když bylo v péči rodičů, přičemž okolnosti incidentu nebyly zcela vyjasněny. Odvolací soud následně vyhověl návrhu stěžovatelky na zpracování znaleckého posudku, který potvrdil závěry lékařů o syndromu třeseného dítěte. Na jednání v březnu 2011 stěžovatelka překvapivě obvinila otce dítěte ze způsobených zranění. V dubnu 2011 odvolací soud rozsudek potvrdil.

Styk stěžovatelky s dítětem byl postupně omezován až na frekvenci setkání jednou za dva měsíce, jelikož bylo zdokumentováno, že návštěvy stěžovatelky měly na dítě negativní vliv. Posléze byl styk rozšířen na 1,5 hodiny měsíčně.